

ה' יולאח את משה ללואל את ישראל מצרים

הפסוקות :

י ועתה לכה, ואשלחך אל-פרעה; והוצא את-עמי בני-ישראל, ממצרים.

תשובותיו של משה

1. **יא ויאמר משה**, אל-האלהים, מי אנכי, כי אלך אל-פרעה; וכי אוציא את-בני ישראל, ממצרים.
יב ויאמר כי-אנה עמך, וזה-לך האות, כי אנכי שלחתיך: בהוציאך את-העם, ממצרים, תעבדון את-האלהים, על הקר הזה.
2. **יג ויאמר משה** אל-האלהים, הנה אנכי בא אל-בני ישראל, ואמרת להם, אלהי אבותיכם שלחני אליכם; ואמרו-לי משה-שמו, מה אמר אלהים
יד ויאמר אלהים אל-משה, אנה אשר אנה; ויאמר, כה תאמר לבני ישראל, אנה, שלחני אליכם.
טו ויאמר עוד אלהים אל-משה, כה-תאמר אל-בני ישראל, יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם ואליהו יצחק ויעקב, שלחני אליכם; וזה-שמי לעלם, וזה זכרי לדור דור.
טז לך ואספת את-זקני ישראל, ואמרת להם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי, אלהי אברהם יצחק ויעקב, לאמר: פקד פקדתי אתכם, ואת-העשוי לכם במצרים.
יז ואמר, אעלה אתכם מעני מצרים, אל-ארץ הכנעני והחתי, והאמרי והכנעני והחתי והיבוסים--אל-ארץ זבת חלב, ודבש.
יח ושמעו, לקולך; ובאת אתה וזקני ישראל אל-מלך מצרים, ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו, ועתה נלכה-נא דרך שלשת ימים במדבר, ונזבחה ליהוה אלהינו.
יט ואני ידעתי--כי לא-יתן אתכם מלך מצרים, להלך: ולא, ביד חזקה.
כ ושלחתי את-נדי, והפיתי את-מצרים, בכל נפלאתי, אשר אעשה בקרבן; ואחרי-כן, ושלח אתכם.
כא ונתתי את-חן העם-הזה, בעיני מצרים; והיה כי תלכו, לא תלכו בים.

כב וְשָׁאַלָה אִשָּׁה מִשְׁכְּנֶתָּה וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ, כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת; וְשִׁמְתָם, עַל-בְּנִיכֶם וְעַל-בְּנֹתֵיכֶם, וְנִצַּלְתֶּם, אֶת-מִצְרַיִם.

3. **וַיַּעַן מֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר,** וְהֵן לֹא-נֶאֱמִינוּ לִי, וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי: כִּי יֹאמְרוּ, לֹא-נִרְאָה אֱלֹהִידְךָ הַזֶּה.

ב וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ה' מִזֶּה (מֹה-זֶה) בְּיָדְךָ; וַיֹּאמֶר, מֹשֶׁה.

ג וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה, וַיִּשְׁלַכְהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנֶחֱשׁ; וַיִּגַּס מֹשֶׁה, מִפָּנָיו.

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה, שְׁלַח יָדְךָ, וְאַחֲזֵ בַזָּנָב; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ, וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ.

ה לְמַעַן יֶאֱמִינוּ, כִּי-נִרְאָה אֱלֹהִידְךָ הַזֶּה: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

ו וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד, הִבֵּא-נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ, וַיָּבֵא יָדוֹ, בְּחִיקוֹ; וַיּוֹצֵאָהּ, וַהֲנֶה יָדוֹ מִצַּרְעַת פֶּשֶׁלֶג.

ז וַיֹּאמֶר, הִשָּׁב יָדְךָ אֶל-חִיקְךָ, וַיָּשֻׁב יָדוֹ, אֶל-חִיקוֹ; וַיּוֹצֵאָהּ, מִחִיקוֹ, וַהֲנֶה-שָׁבָה, כְּבָשָׂרוֹ.

ח וַהֲנֶה, אִם-לֹא יֶאֱמִינוּ לָךְ, וְלֹא יִשְׁמְעוּ, לְקוֹל הָאֵת הָרִאשׁוֹן--וַהֲאֶמִּינוּ, לְקוֹל הָאֵת הָאֲחֵרוֹן.

ט וַהֲנֶה אִם-לֹא יֶאֱמִינוּ גַם לְשִׁנֵּי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה, וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹלְךָ--וְלִקְרוֹת מִמִּימֵי הַיָּאָר, וְשִׁפְכֵת הַיַּבֶּשֶׁה; וַהֲנִי הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּשְׁחַח מִן-הַיָּאָר, וַהֲנִי לָדֶם בַּיַּבֶּשֶׁת

4. **י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה** אֶל-יְהוָה, בִּי אֲדֹנָי, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְּמוֹל גַּם מִשְׁלָשׁ, גַּם מֵאֲזֻ דְבָרְךָ אֶל-עַבְדְּךָ: כִּי כְבֹד-פָּה וְכְבֹד לְשׁוֹן, אֲנֹכִי

יא וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי, מִי שֵׁם פֶּה לֹאֲדָם, אוֹ מִי-יָשׁוּם אֶלֶם, אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עֹר--הֲלֹא אֲנֹכִי, יְהוָה.

יב וְעַתָּה, לָךְ; וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם-פִּידְךָ, וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר

5. **יג וַיֹּאמֶר,** בִּי אֲדֹנָי; שְׁלַח-נָא, בְּיַד-תִּשְׁלַח.

יד וַיַּחַר אֶף ה' בְּמֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶחָיד הָלוֹי--יַדְעִיתִי, כִּי-דָבָר יִדְבֹּר הוּא; וְגַם הֵנֵּה-הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ, וְנִרְאֶה וְשִׁמַּח

בְּלִבּוֹ. **טו** וַדְּבַרְתָּ אֵלָיו, וְשִׁמְתָּ אֶת-הַדְּבָרִים בְּפִיו; וְאֲנֹכִי, אֶהְיֶה עִם-פִּידְךָ וְעִם-פִּיהוֹ, וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם, אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂהוּ. **טז** וַדְּבַר-הוּא לָךְ, אֶל-

הָעָם; וַהֲנֶה הוּא יְהִי-לָךְ לִפֶּה, וְאֵתָה תְהִי-לוֹ לְאֵלֹהִים. **יז** וְאֵת-הַמִּטָּה הַזֶּה, תִּשְׁחַח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ, אֶת-הָאֵתוֹת.

מהות פרקים ג-ד : טענותיו של משה על מציאות

תשובת ה' בלשונכם	הטענה בלשונכם	
		טענה מס' 1 פרק ג' פס' יא'-יב'
		טענה מס' 2 פרק ג' פס' יג' -יד'
		טענה מס' 3 פרק ד' פס' א'-ט'
		טענה מס' 4 פרק ד' פס' יא'-יב'
		טענה מס' 5 פרק ד' פס' יג' -יד'

טענותיו של משה קשורות לשני גורמים :

טענות הקשורות ב-

טענות הקשורות ב-

מה , לדעתך, ניתן ללמוד על דמותו של משה מן הטיעונים שהוא מעלה לעיל ?